

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) nr 1092/2010

z dnia 24 listopada 2010 r.

w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stabilność finansowa jest podstawowym warunkiem, który musi zostać spełniony, aby realna gospodarka mogła zapewnić miejsca pracy, kredyty i wzrost gospodarczy. Kryzys finansowy ujawnił istotne braki w nadzorze finansowym, który nie był w stanie przewidzieć negatywnych zmian o charakterze makroostrożnościowym i zapobiec nagromadzeniu się nadmiernych ryzyk w obrębie systemu finansowego.
- (2) Parlament Europejski systematycznie apelował o wzmocnienie równych warunków konkurencji dla wszystkich podmiotów na szczeblu unijnym, wskazując jednocześnie

na istotne braki w nadzorze Unii nad coraz bardziej zintegrowanymi rynkami finansowymi (w swoich rezolucjach z dnia 13 kwietnia 2000 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego wprowadzania ram dla rynków finansowych: plan działania ⁽⁴⁾, z dnia 21 listopada 2002 r. w sprawie zasad nadzoru ostrożnościowego w Unii Europejskiej ⁽⁵⁾, z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie polityki usług finansowych (2005–2010) – białej księgi ⁽⁶⁾, z dnia 23 września 2008 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie funduszy hedgingowych i niepublicznego rynku kapitałowego ⁽⁷⁾ oraz z dnia 9 października 2008 r. zawierającej zalecenia dla Komisji w sprawie działań następczych w związku z metodą Lamfalussy'ego: przyszła struktura nadzoru ⁽⁸⁾, a także w swoich stanowiskach z dnia 22 kwietnia 2009 r. w sprawie zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Solvency II) ⁽⁹⁾ oraz z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie agencji ratingowych ⁽¹⁰⁾).

- (3) W listopadzie 2008 r. Komisja zleciła grupie wysokiego szczebla pod przewodnictwem Jacques'a de Larosière'a opracowanie zaleceń w sprawie wzmocnienia europejskich rozwiązań w zakresie nadzoru, aby lepiej chronić obywateli i odbudować zaufanie do systemu finansowego.
- (4) W swoim raporcie końcowym przedstawionym w dniu 25 lutego 2009 r. (raport grupy de Larosière'a) grupa wysokiego szczebla zaleciła m.in. utworzenie na poziomie Unii organu, którego zadaniem byłoby nadzorowanie ryzyka w systemie finansowym jako całości.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 11.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Opinia z dnia 22 stycznia 2010 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 22 września 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 17 listopada 2010 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 40 z 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 25 E z 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 9 E z 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 292.

- (5) W komunikacie „Realizacja europejskiego planu naprawy” z dnia 4 marca 2009 r. Komisja z zadowoleniem przyjęła zalecenia raportu grupy de Larosière’a i udzieliła im szerokiego poparcia. Podczas posiedzenia w dniach 19 i 20 marca 2009 r. Rada Europejska potwierdziła, że należy poprawić regulacje dotyczące instytucji finansowych i nadzór nad tymi instytucjami w Unii i że podstawę działań podejmowanych w tym zakresie powinien stanowić raport grupy de Larosière’a.
- (6) W swoim komunikacie „Europejski nadzór finansowy” z dnia 27 maja 2009 r. Komisja zaproponowała szereg reform obecnych rozwiązań mających na celu ochronę stabilności finansowej na poziomie Unii, w szczególności propozycję utworzenia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) odpowiedzialnej za nadzór makroostrożnościowy. Propozycje Komisji zostały poparte przez Radę w dniu 9 czerwca 2009 r. i Radę Europejską podczas posiedzenia w dniach 18 i 19 czerwca 2009 r.; przyjęto także pozytywnie zamiar przedstawienia przez Komisję wniosków prawodawczych, tak by nowy system zaczął obowiązywać w 2010 r. Rada wyraziła również stanowisko, zbieżne z opinią Komisji, że Europejski Bank Centralny (EBC) „powinien zapewnić ERRS wsparcie analityczne, statystyczne, administracyjne i logistyczne, korzystając również z porad fachowych ze strony krajowych banków centralnych i krajowych organów nadzoru”. Wsparcie ze strony EBC dla ERRS oraz powierzone ERRS zadania nie powinny naruszać zasady niezależności EBC w wykonywaniu swoich zadań zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (7) Biorąc pod uwagę integrację międzynarodowych rynków finansowych oraz ryzyko przenoszenia się kryzysów finansowych, istnieje potrzeba zdecydowanego zaangażowania ze strony Unii na skalę globalną. ERRS powinna korzystać z wiedzy komitetu naukowego wysokiego szczebla i reagować na globalne wyzwania, tak aby zapewnić, by głos Unii w kwestiach związanych ze stabilnością finansową był słyszalny, szczególnie poprzez ścisłą współpracę z Międzynarodowym Funduszem Walutowym (MFW) oraz Radą Stabilności Finansowej, których zadaniem jest wydawanie wczesnych ostrzeżeń w sprawie zagrożeń makroostrożnościowych na poziomie ogólnościowym, i z partnerami z grupy G-20.
- (8) ERRS powinna się przyczyniać między innymi do realizacji zaleceń MFW, Rady Stabilności Finansowej i Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BRM) skierowanych do grupy G-20.
- (9) W sprawozdaniu MFW, BRM i Rady Stabilności Finansowej z dnia 28 października 2009 r. zatytułowanym „Wytyczne do oceny znaczenia systemowego instytucji finansowych, rynków i instrumentów: rozważania wstępne”, przedstawionym ministrom finansów i prezesom banków centralnych państw grupy G-20, stwierdzono także, że ocena ryzyka systemowego może ulegać zmianie w zależności od sytuacji ekonomicznej. Będzie ona także uzależniona od infrastruktury finansowej i rozwiązań przewidzianych w ramach zarządzania kryzysowego oraz zdolności do zajęcia się problemami w momencie ich wystąpienia. Instytucje finansowe mogą być systemowo ważne dla lokalnych, krajowych lub międzynarodowych systemów finansowych i gospodarek. Kluczowe kryteria pomagające zidentyfikować systemowe znaczenie rynków i instytucji to: ich wielkość (ilość usług finansowych świadczonych przez poszczególne elementy systemu finansowego), substytucyjność (zakres, w jakim inne elementy systemu mogą świadczyć te same usługi w razie zakłóceń) i wzajemne powiązania (powiązania z innymi elementami systemu). Ocena oparta na tych trzech kryteriach powinna zostać uzupełniona odniesieniem do słabych stron sektora finansowego i zdolności ram instytucjonalnych do reagowania na problemy sektora finansowego; powinna też uwzględniać różne dodatkowe czynniki, takie jak m.in. złożoność konkretnych struktur i modeli biznesowych, stopień niezależności finansowej, stopień i zakres nadzoru, przejrzystość przepisów finansowych oraz powiązania, które mogą wpłynąć na ogólne ryzyko instytucji.
- (10) Zadaniem ERRS powinno być monitorowanie i ocena ryzyka systemowego w normalnej sytuacji w celu zmniejszenia podatności systemu na ryzyko zaburzeń elementów systemowych i zwiększenia odporności systemu finansowego na wstrząsy. W tym zakresie ERRS powinna przyczynić się do zapewniania stabilności finansowej oraz zmniejszania negatywnego wpływu na rynek wewnętrzny i na realną gospodarkę. W celu wykonania tego zadania ERRS powinna analizować wszystkie istotne informacje.
- (11) Obecne rozwiązania unijne kładą zbyt mały nacisk na nadzór makroostrożnościowy i wzajemne powiązania między zmianami zachodzącymi w szerszym otoczeniu makroekonomicznym a systemem finansowym. Odpowiedzialność za analizę makroostrożnościową jest w dalszym ciągu podzielona; analiza ta jest prowadzona przez rozmaite organy na różnych poziomach i brakuje mechanizmu zapewniającego odpowiednie identyfikowanie ryzyk makroostrożnościowych oraz wydawanie jasnych ostrzeżeń i zaleceń, które byłyby monitorowane i przekładały się na działania. Dla prawidłowego funkcjonowania Unii i globalnych systemów finansowych oraz ograniczenia czynników zagrażających im konieczne jest zwiększenie spójności między nadzorem makro- i mikroostrożnościowym.
- (12) Ten nowo opracowany system nadzoru makroostrożnościowego wymaga wiarygodnego przywództwa na wysokim szczeblu. W związku z tym i z uwagi na jego kluczową rolę oraz jego międzynarodową i wewnętrzną wiarygodność, a także w duchu zaleceń raportu grupy de Larosière’a, przewodniczącym ERRS przez pierwszą pięcioletnią kadencję po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia powinien być prezes EBC. Ponadto należy zwiększyć wymogi dotyczące odpowiedzialności, a organy ERRS powinny mieć możliwość korzystania z szerokiego zakresu doświadczeń, środowisk i opinii.

- (13) W raporcie de Larosièrè'a stwierdzono także, że aby nadzór makroostrożnościowy miał rzeczywiste znaczenie, musi w pewnym stopniu wpływać na nadzór w skali mikro, a jednocześnie nadzór mikroostrożnościowy nie może skutecznie chronić stabilności finansowej bez właściwego uwzględnienia sytuacji w skali makro.
- (14) Należy ustanowić Europejski System Nadzoru Finansowego (ESNF), obejmujący organy sprawujące nadzór finansowy zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu unijnym, funkcjonujący jako sieć. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy zapisaną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, strony ESNF powinny współpracować w zaufaniu i pełnym, wzajemnym szacunku, szczególnie celem zapewnienia między nimi przepływu odpowiednich i wiarygodnych informacji. Na szczeblu UE sieć powinna obejmować ERRS i trzy organy nadzoru mikroostrożnościowego: Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾, Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽²⁾, i Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽³⁾ (dalej zwane wspólnie „Europejskimi Urzędami Nadzoru”).
- (15) Unia potrzebuje specjalnego organu odpowiedzialnego za nadzór makroostrożnościowy nad całym systemem finansowym w Unii, który identyfikowałby zagrożenia dla stabilności finansowej, a w razie konieczności wydawał ostrzeżenia przed ryzykiem i zalecenia w sprawie działań mających na celu przeciwdziałanie tym zagrożeniom. Właściwe jest zatem ustanowienie ERRS jako nowego, niezależnego organu obejmującego wszystkie sektory finansowe, jak również systemy gwarancyjne. ERRS powinna być odpowiedzialna za nadzór makroostrożnościowy na poziomie unijnym i nie powinna posiadać osobowości prawnej.
- (16) ERRS powinien posiadać Radę Generalną, Komitet Sterujący, Sekretariat, Doradczy Komitet Naukowy oraz Doradczy Komitet Techniczny. Skład Doradczego Komitetu Naukowego powinien uwzględniać odpowiednie przepisy dotyczące konfliktu interesów, przyjęte przez Radę Generalną. Przy ustanawianiu Doradczego Komitetu Technicznego należy wziąć pod uwagę istniejące struktury w celu uniknięcia wszelkiego powielania zadań.
- (17) ERRS powinna wydawać ostrzeżenia i, kiedy uzna to za konieczne, zalecenia o charakterze albo ogólnym, albo szczegółowym, które powinny być kierowane w szczególności do całej Unii, do co najmniej jednego państwa członkowskiego, do co najmniej jednego Europejskiego Urzędu Nadzoru lub do co najmniej jednego krajowego organu nadzoru; w zaleceniach przewidziany powinien być konkretny termin na właściwe działania w zakresie polityki nadzorczej.
- (18) ERRS powinna opracować system oznaczeń oparty na kolorach umożliwiający zainteresowanym stronom lepszą ocenę charakteru zagrożenia.
- (19) Aby zwiększyć wpływ i legitymację takich ostrzeżeń oraz zaleceń, powinny być one zgodnie z zasadami ścisłej poufności przekazywane również Radzie i Komisji oraz – w przypadku gdy skierowane byłyby do co najmniej jednego krajowego organu nadzoru – do Europejskich Urzędów Nadzoru. Obrady Rady powinien przygotowywać Komitet Ekonomiczno-Finansowy zgodnie ze swoją rolą określoną w TFUE. Aby przygotować dyskusje na forum Rady i dostarczyć jej w odpowiednim czasie swoją opinię, ERRS powinien regularnie informować Komitet Ekonomiczno-Finansowy i przysyłać teksty wszelkich ostrzeżeń i zaleceń natychmiast po ich przyjęciu.
- (20) ERRS powinna także monitorować przestrzeganie wydanych przez siebie ostrzeżeń i zaleceń na podstawie sprawozdań przedstawianych przez adresatów, aby zapewnić skuteczną realizację tych ostrzeżeń i zaleceń. Adresaci zaleceń powinni zastosować się do nich i przedstawić odpowiednie uzasadnienie w przypadku braku działania (mechanizm „działaj lub wyjaśnij”). Jeżeli ERRS uzna, że reakcja jest niewystarczająca, powinna poinformować – z zachowaniem zasad ścisłej poufności – o tym adresatów, Radę i, w stosownych przypadkach, zainteresowane Europejskie Urzędy Nadzoru.
- (21) ERRS powinna – w indywidualnych przypadkach i po poinformowaniu Rady wystarczająco wcześniej, aby mogła ona zareagować – decydować o utrzymaniu zalecenia w poufności lub też o podaniu go do wiadomości publicznej, pamiętając, że w niektórych okolicznościach publiczne ujawnienie zaleceń może przyczynić się do ich lepszego przestrzegania.
- (22) Jeżeli ERRS wykryje ryzyko, które może poważnie zagrożić prawidłowemu funkcjonowaniu i integralności rynków finansowych lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części, powinna niezwłocznie poinformować Radę o tej sytuacji. Jeżeli ERRS uzna, że może wystąpić sytuacja nadzwyczajna, powinna skontaktować się z Radą i przedstawić ocenę sytuacji. Rada powinna wówczas ocenić potrzebę przyjęcia decyzji skierowanej do Europejskich Urzędów Nadzoru, w której stwierdza się wystąpienie sytuacji nadzwyczajnej. W trakcie tej procedury zachowanie należytej poufności ma podstawowe znaczenie.
- (23) ERRS powinna składać sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie co najmniej raz w roku, a częściej w okresach rozpowszechnionego występowania trudności finansowych. W stosownych przypadkach Parlament Europejski i Rada powinny mieć możliwość zwrócenia się do ERRS o przeanalizowanie konkretnych kwestii dotyczących stabilności finansowej.

⁽¹⁾ Zob. s. 12 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Zob. s. 48 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Zob. s. 84 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (24) Wiodąca rola w nadzorze makroostrożnościowym powinna przypadać EBC i krajowym bankom centralnym, ponieważ dysponują one wiedzą ekspercką i spoczywają już na nich obowiązki w dziedzinie stabilności finansowej. Krajowe organy nadzoru powinny służyć swoją fachową wiedzą. Udział organów nadzoru mikroostrożnościowego w pracach ERRS jest niezbędny, aby ocena ryzyka makroostrożnościowego opierała się na pełnych i prawidłowych informacjach dotyczących zmian w systemie finansowym. W związku z tym przewodniczący Europejskich Urzędów Nadzoru powinni być członkami ERRS z prawem głosu. Jeden przedstawiciel właściwych krajowych organów nadzoru z każdego państwa członkowskiego powinien uczestniczyć w posiedzeniach Rady Generalnej bez prawa głosu. W duchu otwartości 15 niezależnych osób powinno za pośrednictwem Doradczego Komitetu Naukowego zapewnić ERRS wiedzę fachową z zewnątrz.
- (25) Udział członka Komisji w ERRS przyczyni się do stworzenia połączenia z nadzorem makroekonomicznym i nadzorem finansowym prowadzonym przez Unię, natomiast obecność przewodniczącego Komitetu Ekonomiczno-Finansowego będzie odzwierciedlać rolę ministerstw właściwych w sprawach finansów i Rady w ochronie stabilności finansowej i monitorowaniu sytuacji ekonomiczno-finansowej.
- (26) Konieczne jest, aby członkowie ERRS wykonywali swoje obowiązki w sposób bezstronny i brali pod uwagę wyłącznie stabilność finansową w Unii Europejskiej jako całości. W przypadku gdy osiągnięcie konsensusu jest niemożliwe, przy podejmowaniu przez ERRS decyzji w sprawie ostrzeżeń i zaleceń głosu nie powinny być ważone, a decyzje powinny co do zasady zapadać zwykłą większością głosów.
- (27) Ze względu na wzajemne powiązania instytucji i rynków finansowych monitorowanie i ocena potencjalnych ryzyk systemowych powinny opierać się na szerokim zestawie odpowiednich danych i wskaźników makroekonomicznych oraz mikrofinansowych. Te ryzyka systemowe obejmują ryzyka zakłóceń usług finansowych spowodowanych poważnymi zaburzeniami w całym systemie finansowym Unii lub w jego części, które mogą wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla realnej gospodarki. Każdy rodzaj instytucji finansowej i pośrednika, rynku, infrastruktury i instrumentu może być systemowo ważny. ERRS powinna w związku z tym mieć dostęp do wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania jej obowiązków, zachowując je w poufności zgodnie z odpowiednimi wymogami.
- (28) Środki służące gromadzeniu informacji określone w niniejszym rozporządzeniu są konieczne do wykonywania zadań ERRS i powinny pozostawać bez uszczerbku dla ram prawnych Europejskiego Systemu Statystycznego w dziedzinie statystyki. Niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem naruszać rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej⁽¹⁾ ani rozporządzenia Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczącego zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny⁽²⁾.
- (29) Uczestnicy rynku mogą wnieść cenny wkład w zrozumienie przemian mających wpływ na system finansowy. W razie potrzeby ERRS powinna zatem konsultować się z zainteresowanymi stronami z sektora prywatnego w tym przedstawicielami sektora finansowego, stowarzyszeniami konsumentów, grupami użytkowników z obszaru usług finansowych ustanowionymi przez Komisję lub na mocy przepisów unijnych oraz zapewnić im odpowiednią możliwość przedstawienia uwag.
- (30) Ustanowienie ERRS powinno się bezpośrednio przyczynić do osiągnięcia celów rynku wewnętrznego. Unijny nadzór makroostrożnościowy nad systemem finansowym stanowi integralny element nowych rozwiązań nadzorczych w Unii, ponieważ aspekt makroostrożnościowy jest ściśle związany z zadaniami w zakresie nadzoru mikroostrożnościowego, które zostały powierzone Europejskim Urzędowi Nadzoru. Tylko wdrożenie rozwiązań odpowiednio uwzględniających współzależność między zagrożeniami mikro- i makroostrożnościowymi może wzbudzić dostateczne zaufanie wszystkich zainteresowanych stron, tak by podejmowały transgraniczną działalność finansową. ERRS powinna monitorować i oceniać ryzyka dla stabilności finansowej wynikające z wydarzeń, które mogą oddziaływać na poziomie sektorowym lub na poziomie systemu finansowego jako całości. Przeciwdziałając takim zagrożeniom, ERRS powinna wnieść bezpośredni wkład w zintegrowaną unijną strukturę nadzorczą, stwarzając państwom członkowskim niezbędne warunki pozwalające na podejmowanie spójnych i szybkich decyzji, nie dopuszczając do przyjmowania rozbieżności w działaniu i ulepszając funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (31) W wyroku z dnia 2 maja 2006 r. w sprawie C-217/04 (Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej) Trybunał Sprawiedliwości uznał, że „brzmienie art. 95 Traktatu WE (obecnie art. 114 TFUE) nie pozwala na wniosek, iż przepisy przyjęte przez prawodawcę wspólnotowego na podstawie tego przepisu powinny zostać ograniczone, jeśli chodzi o ich adresatów, wyłącznie do poszczególnych państw członkowskich. Prawodawca może uznać za konieczne ustanowienie organu wspólnotowego mającego za zadanie przyczynianie się do realizacji procesu harmonizacji, w sytuacjach gdy stosowne wydaje się przyjęcie niewiążących środków wspierających lub o charakterze ramowym dla ułatwienia jednolitego wykonania i stosowania aktów opartych na tym postanowieniu”⁽³⁾. ERRS powinna przyczyniać się do zachowania stabilności finansowej niezbędnej do dalszej integracji finansowej na rynku wewnętrznym poprzez monitorowanie ryzyk systemowych oraz wydawanie, w stosownych przypadkach, ostrzeżeń i zaleceń. Zadania te są blisko powiązane z celami prawodawstwa unijnego w sprawie rynku wewnętrznego w zakresie usług finansowych. ERRS powinna w związku z tym zostać ustanowiona na podstawie art. 114 TFUE.

(1) Dz.U. L 87 z 31.3.2009, p. 164.

(2) Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

(3) Zb.Orz. 2006, s. I-03771, pkt 44.

- (32) Jak zaproponowano w sprawozdaniu grupy de Larosière'a, konieczne jest przyjęcie podejścia stopniowego, a Parlament Europejski i Rada powinny dokonać pełnego przeglądu przepisów dotyczących ESNF, ERRS i Europejskich Urzędów Nadzoru w terminie do dnia 17 grudnia 2013 r.
- (33) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, którym jest skuteczny nadzór makroostrożnościowy nad unijnym systemem finansowym, nie może zostać skutecznie osiągnięty przez państwa członkowskie ze względu na integrację unijnych rynków finansowych, i cel ten można w lepszy sposób osiągnąć na szczeblu unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Ustanowienie ERRS

1. Ustanawia się Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego (zwaną dalej „ERRS”). Siedzibą ERRS jest Frankfurt nad Menem.
2. ERRS jest częścią Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (ESNF), którego celem jest zapewnienie nadzoru nad systemem finansowym Unii.
3. W skład ESNF wchodzi:
 - a) ERRS;
 - b) Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010;
 - c) Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010;
 - d) Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010;
 - e) Wspólny Komitet Europejskich Urzędów Nadzoru (Wspólny Komitet) przewidziany w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, i w art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010;
 - f) właściwe organy lub organy nadzorcze państw członkowskich określone w wiążących prawnie aktach unijnych, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 oraz w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4. Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy zapisaną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, strony ESNF współpracują w zaufaniu i pełnym, wzajemnym szacunku, w szczególności zapewniając między nimi przepływ odpowiednich i wiarygodnych informacji.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „instytucja finansowa” oznacza dowolne przedsiębiorstwo objęte zakresem stosowania przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, a także dowolne inne przedsiębiorstwo lub podmiot we Unii, których podstawowa działalność ma podobny charakter;
- b) „system finansowy” oznacza wszystkie instytucje finansowe, rynki, produkty i infrastruktury rynkowe;
- c) „ryzyko systemowe” oznacza ryzyko zakłócenia systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla rynku wewnętrznego i dla realnej gospodarki. Wszystkie rodzaje pośredników finansowych, rynków i infrastruktur mogą w pewnym stopniu mieć potencjalne znaczenie systemowe.

Artykuł 3

Misja, cele i zadania

1. ERRS jest odpowiedzialna za sprawowanie nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym w Unii w celu przyczyniania się do przeciwdziałania ryzykom systemowym dla stabilności finansowej w Unii, które pojawiają się w związku z wydarzeniami w obrębie systemu finansowego, lub ograniczania tych ryzyk, z uwzględnieniem zmian natury makroekonomicznej, tak aby zapobiegać okresom rozpowszechnionego występowania trudności finansowych. ERRS przyczynia się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego i tym samym zapewnia trwałą wkład sektora finansowego we wzrost gospodarczy.
2. Do celów ust. 1 ERRS wykonuje następujące zadania:
 - a) identyfikuje lub gromadzi oraz analizuje wszystkie informacje istotne i niezbędne dla realizacji celów opisanych w ust. 1;
 - b) identyfikuje ryzyka systemowe i uszeregowuje je pod względem ważności;
 - c) wydaje ostrzeżenia w sytuacjach, gdy takie ryzyko systemowe jest uznawane za znaczące, i w stosownych przypadkach podaje te ostrzeżenia do wiadomości publicznej;
 - d) wydaje zalecenia w sprawie działań zaradczych w odniesieniu do zidentyfikowanego ryzyka i, w stosownych przypadkach, podaje te zalecenia do wiadomości publicznej;

- e) wydaje poufne ostrzeżenia skierowane do Rady, w przypadku gdy ERRS uzna, że wkrótce może wystąpić sytuacja nadzwyczajna określona w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, i przedstawia ocenę sytuacji, aby Rada mogła określić, czy zachodzi potrzeba przyjęcia decyzji skierowanej do Europejskich Urzędów Nadzoru, w której stwierdza się wystąpienie sytuacji nadzwyczajnej;
- f) monitoruje działania następcze w związku z ostrzeżeniami i zaleceniami;
- g) ściśle współpracuje ze wszystkimi innymi stronami ESNF oraz, w stosownych przypadkach, udostępnia Europejskim Urzędowi Nadzoru informacje na temat ryzyk systemowych, które są im potrzebne do realizacji ich zadań, w szczególności opracowuje we współpracy z Europejskimi Urzędami Nadzoru wspólny zestaw wskaźników ilościowych i jakościowych w celu określania i mierzenia ryzyka systemowego;
- h) w stosownych przypadkach uczestniczy we Wspólnym Komitecie;
- i) koordynuje swoje działania z międzynarodowymi instytucjami finansowymi, w szczególności z Międzynarodowym Funduszem Walutowym i Radą Stabilności Finansowej, oraz z właściwymi organami w państwach trzecich w sprawach dotyczących nadzoru makroostrożnościowego;
- j) wykonuje inne podobne zadania określone w prawodawstwie unijnym.

ROZDZIAŁ II

ORGANIZACJA

Artykuł 4

Struktura

1. ERRS posiada Radę Generalną, Komitet Sterujący, Sekretariat, Doradczy Komitet Naukowy oraz Doradczy Komitet Techniczny.
2. Rada Generalna podejmuje decyzje konieczne do realizacji zadań powierzonych ERRS zgodnie z art. 3 ust. 2.
3. Komitet Sterujący wspiera proces decyzyjny ERRS, przygotowując posiedzenia Rady Generalnej, analizując dokumenty, które będą przedmiotem obrad, oraz monitorując postępy w bieżącej pracy ERRS.
4. Sekretariat jest odpowiedzialny za bieżącą działalność ERRS. Zapewnia on ERRS wysokiej jakości wsparcie analityczne, statystyczne, administracyjne i logistyczne, pod kierownictwem przewodniczącego i Komitetu Sterującego, zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1096/2010 ⁽¹⁾. Sekretariat korzysta także z fachowych porad Europejskich Urzędów Nadzoru, krajowych banków centralnych i krajowych organów nadzoru.

⁽¹⁾ Zob. s. 162 niniejszego Dziennika Urzędowego.

5. Doradczy Komitet Naukowy i Doradczy Komitet Techniczny, o których mowa w art. 12 i art. 13, doradzają ERRS i wspierają ją w sprawach związanych z jej pracami.

Artykuł 5

Przewodniczący i wiceprzewodniczący ERRS

1. Przez okres pięciu lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia ERRS przewodniczy prezes EBC. Na kolejne kadencje przewodniczącego ERRS wybiera się zgodnie z zasadami określonymi w ramach przeglądu przewidzianego w art. 20.
2. Pierwszy wiceprzewodniczący jest wybierany przez członków Rady Ogólnej EBC i spośród nich na okres pięciu lat, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia zrównoważonej reprezentacji państw członkowskich ogółem oraz państw członkowskich których walutą jest euro i których walutą nie jest euro. Pierwszy wiceprzewodniczący może zostać jednokrotnie ponownie wybrany na kolejną kadencję.
3. Drugi wiceprzewodniczący jest przewodniczącym Wspólnego Komitetu powołanego zgodnie z art. 55 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 55 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i art. 55 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.
4. Przewodniczący i wiceprzewodniczący przedstawiają Parlamentowi Europejskiemu podczas wysłuchania publicznego sposób, w jaki zamierzają wykonywać obowiązki wynikające z niniejszego rozporządzenia.
5. Przewodniczący przewodniczy posiedzeniom Rady Generalnej i Komitetu Sterującego.

6. Wiceprzewodniczący, według hierarchii ważności, przewodniczą Radzie Generalnej lub Komitetowi Sterującemu w przypadku gdy przewodniczący nie może uczestniczyć w posiedzeniu.

7. W przypadku gdy kadencja członka Rady Ogólnej EBC wybranego na stanowisko pierwszego wiceprzewodniczącego zakończy się przed upływem pięcioletniej kadencji pierwszego wiceprzewodniczącego lub gdy pierwszy wiceprzewodniczący z jakichkolwiek przyczyn nie jest w stanie wykonywać swoich obowiązków, wybierany jest nowy pierwszy wiceprzewodniczący zgodnie z ust. 2.

8. Przewodniczący reprezentuje ERRS na zewnątrz.

Artykuł 6

Rada Generalna

1. Członkami Rady Generalnej posiadającymi prawo głosu są:
 - a) prezes i wiceprezes EBC;
 - b) prezesi krajowych banków centralnych;

- c) członek Komisji;
 - d) przewodniczący Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego);
 - e) przewodniczący Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych);
 - f) przewodniczący Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych);
 - g) przewodniczący i dwóch wiceprzewodniczących Doradczego Komitetu Naukowego;
 - h) przewodniczący Doradczego Komitetu Technicznego.
2. Członkami Rady Generalnej nieposiadającymi prawa głosu są:
- a) jeden przedstawiciel wysokiego szczebla z każdego państwa członkowskiego reprezentujący, zgodnie z ust. 3, właściwy krajowy organ nadzoru;
 - b) przewodniczący Komitetu Ekonomiczno-Finansowego.

3. W odniesieniu do reprezentacji krajowych organów nadzoru, o których mowa w ust. 2 lit. a) właściwy przedstawiciel wysokiego szczebla z każdego państwa członkowskiego podlega rotacji w zależności od omawianej sprawy, chyba że krajowe organy nadzoru z poszczególnych państw członkowskich zgodziły się na wspólnego przedstawiciela.

4. Rada Generalna przyjmuje regulamin wewnętrzny ERRS.

Artykuł 7

Bezstronność

1. Uczestnicząc w pracach Rady Generalnej i Komitetu Sterującego lub prowadząc wszelkie inne działania związane z ERRS, członkowie ERRS wykonują swoje obowiązki w sposób bezstronny i wyłącznie w interesie Unii jako całości. Nie zwracają się o instrukcje do państw członkowskich, instytucji Unii ani jakichkolwiek innych podmiotów publicznych lub prywatnych, ani nie przyjmują od nich takich instrukcji.

2. Członkowie Rady Generalnej (z prawem głosu i bez prawa głosu) nie mogą pełnić żadnych funkcji w sektorze finansowym.

3. Państwa członkowskie, instytucje Unii ani żadne inne organy publiczne lub prywatne nie mogą wywierać wpływu na członków ERRS przy wykonywaniu przez nich zadań określonych w art. 3 ust. 2.

Artykuł 8

Tajemnica służbowa

1. Członkowie Rady Generalnej oraz wszystkie inne osoby, które wykonują lub wykonywały prace na rzecz ERRS lub prace związane z ERRS (w tym odpowiedni personel banków centralnych, Doradczego Komitetu Naukowego, Doradczego Komitetu Technicznego, Europejskich Urzędów Nadzoru oraz właściwych krajowych organów nadzoru państw członkowskich), nie mogą

ujawniać informacji objętych tajemnicą służbową; obowiązek ten trwa również po zaprzestaniu wykonywania pracy.

2. Informacje otrzymane przez członków ERRS mogą być wykorzystywane wyłącznie w ramach pełnienia przez nich obowiązków oraz wykonywania zadań określonych w art. 3 ust. 2.

3. Bez uszczerbku dla art. 16 oraz właściwych przepisów karnych poufne informacje uzyskane przez osoby, o których mowa w ust. 1, podczas wykonywania swoich obowiązków nie mogą zostać ujawnione żadnej innej osobie ani organowi, z wyjątkiem informacji w postaci skróconej lub zbiorczej, tak by niemożliwe było zidentyfikowanie poszczególnych instytucji finansowych.

4. ERRS uzgadnia i ustanawia wraz z Europejskimi Urzędami Nadzoru szczegółowe procedury dotyczące zachowania poufności w celu ochrony informacji dotyczących poszczególnych instytucji finansowych oraz informacji, na podstawie których mogą być zidentyfikowane poszczególne instytucje finansowe.

Artykuł 9

Posiedzenia Rady Generalnej

1. Zwyczajne posiedzenia plenarne Rady Generalnej są zwoływane przez przewodniczącego ERRS i odbywają się co najmniej cztery razy w roku. Posiedzenia nadzwyczajne można zwołać z inicjatywy przewodniczącego ERRS lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków Rady Generalnej z prawem głosu.

2. Podczas posiedzeń Rady Generalnej wymagana jest osobista obecność członka – nie może on być reprezentowany przez inną osobę.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 członek Rady Generalnej, który nie może uczestniczyć w posiedzeniach przez okres co najmniej trzech miesięcy, może wyznaczyć swojego zastępcę. Takiego członka może także zastąpić osoba, która została oficjalnie wyznaczona jako tymczasowy zastępca przedstawiciela zgodnie z przepisami odnoszącymi się do danej instytucji.

4. W stosownych przypadkach przedstawiciele wysokiego szczebla z międzynarodowych organizacji finansowych, których obowiązki są bezpośrednio związane z zadaniami ERRS, określonymi w art. 3 ust. 2, mogą zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach Rady Generalnej.

5. Do udziału w pracach ERRS mogą zostać dopuszczeni przedstawiciele wysokiego szczebla z odpowiednich organów z państw trzecich, w szczególności z państw EOG, w zakresie ściśle ograniczonym do kwestii mających szczególne znaczenie dla tych państw. ERRS może dokonywać uzgodnień określających w szczególności charakter, zakres i aspekty proceduralne udziału tych państw trzecich w pracach ERRS. Uzgodnienia te mogą przewidywać udział przedstawiciela, na zasadzie doraźnej, w charakterze obserwatora w pracach Rady Generalnej i powinny dotyczyć wyłącznie kwestii mających znaczenie dla tych państw, z wyłączeniem przypadków, gdy dyskutowana może być sytuacja poszczególnych instytucji finansowych lub państw członkowskich.

6. Obrady mają charakter poufny.

Artykuł 10

Zasady głosowania w Radzie Generalnej

1. Każdemu członkowi Rady Generalnej posiadającemu prawo głosu przysługuje jeden głos.

2. Bez uszczerbku dla zasad głosowania określonych w art. 18 ust. 1, Rada Generalna podejmuje decyzje zwykłą większością głosów obecnych członków posiadających prawo głosu. W przypadku równej liczby głosów decydujący jest głos przewodniczącego ERRS.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, przyjęcie zalecenia lub podanie do publicznej wiadomości ostrzeżenia lub zalecenia wymaga większości dwóch trzecich głosów.

4. Do głosowania na posiedzeniu Rady Generalnej wymagane jest kworum wynoszące dwie trzecie członków z prawem głosu. W przypadku braku wymaganego kworum przewodniczący ERRS może zwołać posiedzenie nadzwyczajne, na którym kworum wymagane do podjęcia decyzji wynosi jedną trzecią członków. Regulamin wewnętrzny, o którym mowa w art. 6 ust. 4, określa z jakim wyprzedzeniem zwoływane jest posiedzenie nadzwyczajne.

Artykuł 11

Komitet Sterujący

1. W skład Komitetu Sterującego wchodzi:

- a) przewodniczący i pierwszy wiceprzewodniczący ERRS;
- b) wiceprezes EBC;
- c) czterech innych członków Rady Generalnej będących jednocześnie członkami Rady Ogólnej EBC, mając na uwadze potrzebę zrównoważonej reprezentacji wszystkich państw członkowskich oraz państw członkowskich, których walutą jest euro i których walutą nie jest euro. Członkowie ci są wybierani na trzyletnią kadencję przez i spośród członków Rady Generalnej będących jednocześnie członkami Rady Ogólnej EBC;
- d) członek Komisji;
- e) przewodniczący Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego);
- f) przewodniczący Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych);
- g) przewodniczący Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych);

h) przewodniczący Komitetu Ekonomiczno-Finansowego;

i) przewodniczący Doradczego Komitetu Naukowego; oraz

j) przewodniczący Doradczego Komitetu Technicznego.

W przypadku wakatów na stanowisku wybieralnego członka Komitetu Sterującego Rada Generalna wybiera nowego członka.

2. Posiedzenia Komitetu Sterującego są zwoływane przez przewodniczącego ERRS co najmniej raz na kwartał, przed każdym posiedzeniem Rady Generalnej. Przewodniczący ERRS może także zwoływać posiedzenia doraźne.

Artykuł 12

Doradczy Komitet Naukowy

1. W skład Doradczego Komitetu Naukowego wchodzi przewodniczący Doradczego Komitetu Technicznego i 15 ekspertów prezentujących szeroki zakres umiejętności i doświadczeń, zaproponowanych przez Komitet Sterujący i zatwierdzonych przez Radę Generalną na czteroletnią odnawialną kadencję. Kandydaci nie mogą być członkami Europejskich Urzędów Nadzoru i są wybierani na podstawie swoich ogólnych kompetencji, a także z uwagi na ich różnorodne doświadczenie naukowe lub w innych sektorach, w szczególności małych i średnich przedsiębiorstwach, związkach zawodowych lub jako dostawcy lub użytkownicy usług finansowych.

2. Przewodniczący i dwóch wiceprzewodniczących Doradczego Komitetu Naukowego są powoływani przez Zarząd Główny na wniosek przewodniczącego ERRS i każdy z nich posiada wysoki poziom odpowiedniego doświadczenia i umiejętności, na przykład, z uwagi na dorobek naukowy w dziedzinie bankowości, giełd i papierów wartościowych lub ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych. Te trzy osoby pełnią na zmianę funkcje przewodniczącego Doradczego Komitetu Naukowego.

3. Doradczy Komitet Naukowy doradza ERRS i wspiera ją zgodnie z art. 4 ust. 5, na wniosek przewodniczącego ERRS.

4. Sekretariat ERRS wspiera prace Doradczego Komitetu Naukowego, a szef Sekretariatu uczestniczy w jego posiedzeniach.

5. W stosownych przypadkach Doradczy Komitet Naukowy organizuje konsultacje na wczesnym etapie z zainteresowanymi stronami, takimi jak uczestnicy rynku, organizacje konsumentów i eksperci naukowcy, w sposób jawny i otwarty, mając jednocześnie na uwadze wymóg poufności.

6. Doradczy Komitet Naukowy otrzymuje wszelkie środki niezbędne do pomyślnej realizacji swoich zadań.

Artykuł 13

Doradczy Komitet Techniczny

1. W skład Doradczego Komitetu Technicznego wchodzi:
 - a) po jednym przedstawicielu każdego krajowego banku centralnego i przedstawiciel EBC;
 - b) po jednym przedstawicielu właściwego krajowego organu nadzoru z każdego państwa członkowskiego zgodnie z akapitem drugim;
 - c) przedstawiciel Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego);
 - d) przedstawiciel Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych);
 - e) przedstawiciel Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych);
 - f) dwóch przedstawicieli Komisji;
 - g) przedstawiciel Komitetu Ekonomiczno-Finansowego; oraz
 - h) przedstawiciel Doradczego Komitetu Naukowego.

Organy nadzoru każdego państwa członkowskiego wybierają jednego przedstawiciela do Doradczego Komitetu Naukowego. W odniesieniu do reprezentacji krajowych organów nadzoru, o której mowa w lit. b) akapitu pierwszego, właściwy przedstawiciel podlega rotacji w zależności od omawianej sprawy, chyba że krajowe organy nadzoru poszczególnych państw członkowskich zgodziły się na wspólnego przedstawiciela.

2. Przewodniczący Doradczego Komitetu Technicznego jest powoływany przez Radę Generalną na wniosek przewodniczącego ERRS.
3. Doradczy Komitet Techniczny doradza ERRS i wspiera ją zgodnie z art. 4 ust. 5, na wniosek przewodniczącego ERRS.
4. Sekretariat ERRS wspiera prace Doradczego Komitetu Technicznego, a szef Sekretariatu uczestniczy w jego posiedzeniach.
5. Doradczy Komitet Techniczny otrzymuje wszelkie środki niezbędne do pomyślnej realizacji swoich zadań.

Artykuł 14

Inne źródła doradztwa

Wykonując swoje zadania, określone w art. 3 ust. 2, ERRS zasięga w stosownych przypadkach opinii odpowiednich zainteresowanych stron z sektora prywatnego.

ROZDZIAŁ III

ZADANIA

Artykuł 15

Gromadzenie i wymiana informacji

1. ERRS przekazuje Europejskim Urzędowi Nadzoru informacje na temat ryzyk, które są im potrzebne do realizacji ich zadań.
2. Europejskie Urzędy Nadzoru, Europejski System Banków Centralnych (ESBC), Komisja, krajowe organy nadzoru i krajowe organy statystyczne współpracują ściśle z ERRS i dostarczają jej wszelkich informacji koniecznych do realizacji zadań ERRS zgodnie z przepisami unijnymi.
3. Z zastrzeżeniem postanowień art. 36 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, art. 36 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i art. 36 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, ERRS może zażądać od Europejskich Urzędów Nadzoru informacji zasadniczo w postaci skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji finansowych.
4. Przed złożeniem wniosku o informacje zgodnie z niniejszym artykułem, ERRS uwzględni w pierwszej kolejności już istniejące statystyki, które zostały wytworzone, rozpowszechnione i opracowane przez Europejski System Statystyczny i ESBC.
5. Jeżeli wymagane informacje nie są dostępne lub nie są udostępnione w odpowiednim terminie, ERRS może zwrócić się o te informacje do ESBC, krajowych organów nadzoru lub krajowych organów statystycznych. Jeżeli te informacje są nadal niedostępne, ERRS może zwrócić się o przekazanie takich danych do zainteresowanego państwa członkowskiego – bez uszczerbku dla prerogatyw nadanych w dziedzinie statystyki i gromadzenia danych odpowiednio Radzie, Komisji (Eurostatowi), EBC, Eurosystemowi i ESBC.
6. Jeżeli ERRS zwraca się o informacje, które nie są przedstawione w postaci skróconej lub zbiorczej, w uzasadnionym wniosku wyjaśnia powody, dla których dane dotyczące danej instytucji finansowej zostały uznane za systemowo ważne i niezbędne z uwagi na aktualną sytuację rynkową.
7. Przed złożeniem wniosku o informacje w postaci innej niż skrócona lub zbiorcza ERRS konsultuje się w odpowiedni sposób z odpowiednim Europejskim Urzędem Nadzoru, aby upewnić się, czy żądanie to jest uzasadnione i stosowne. Jeśli odpowiedni Europejski Urząd Nadzoru nie uzna wniosku za uzasadniony i stosowny, niezwłocznie odsyła go do ERRS i zwraca się o dodatkowe uzasadnienie. Po przedstawieniu przez ERRS odpowiedniemu Europejskiemu Urzędowi Nadzoru takiego dodatkowego uzasadnienia adresat wniosku przekazuje ERRS wymagane informacje, pod warunkiem że ma on do nich uprawniony dostęp.

Artykuł 16

Ostrzeżenia i zalecenia

1. W przypadku zidentyfikowania znaczących ryzyk zagrażających osiągnięciu celu określonego w art. 3 ust. 1 ERRS wydaje ostrzeżenia oraz, w stosownych przypadkach, zalecenia w sprawie działań zaradczych, w tym, w stosownych wypadkach, w sprawie inicjatyw ustawodawczych.

2. Ostrzeżenia lub zalecenia wydawane przez ERRS zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c) i d) mogą mieć charakter ogólny lub szczegółowy i są kierowane w szczególności do całej Unii lub do jednego państwa członkowskiego lub większej ich liczby lub do jednego Europejskiego Urzędu Nadzoru lub większej ich liczby lub do jednego krajowego organu nadzoru lub większej ich liczby. W przypadku gdy ostrzeżenie lub zalecenie jest kierowane do co najmniej jednego krajowego organu nadzoru, informuje się o tym również zainteresowane państwo członkowskie lub państwa członkowskie. Zalecenia zawierają konkretny termin na podjęcie właściwych działań. Zalecenia mogą być również kierowane do Komisji i dotyczyć stosownych przepisów unijnych.

3. Ostrzeżenia lub zalecenia przekazywane adresatom zgodnie z ust. 2 są zgodne z zasadami ścisłej poufności jednocześnie przekazywane również Radzie oraz Komisji, a jeżeli są skierowane do co najmniej jednego krajowego organu nadzoru, przekazuje się je również Europejskim Urzędowi Nadzoru.

4. W celu zwiększenia świadomości ryzyk zagrażających unijnej gospodarce i priorytetowego traktowania takich ryzyk, ERRS, w ścisłej współpracy z innymi podmiotami wchodzącymi w skład ESNEF, opracowuje system oznaczeń oparty na kolorach odpowiadających sytuacjom o różnych poziomach ryzyka.

Po opracowaniu kryteriów takiej klasyfikacji ostrzeżenia i zalecenia ERRS wskazują, w oparciu o indywidualne sytuacje i w stosownych przypadkach, do której kategorii należy dane zagrożenie.

Artykuł 17

Działania następcze w związku z zaleceniami ERRS

1. W przypadku gdy zalecenie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. d), jest kierowane do Komisji, do co najmniej jednego państwa członkowskiego lub do co najmniej jednego Europejskiego Urzędu Nadzoru lub do co najmniej jednego krajowego organu nadzoru, adresaci są zobowiązani poinformować ERRS i Radę o działaniach podjętych w odpowiedzi na zalecenia i przedstawić odpowiednie uzasadnienie w przypadku braku działania. W stosownych przypadkach Europejskie Urzędy Nadzoru są – z zastrzeżeniem zasad ścisłej poufności – bezzwłocznie informowane przez ERRS o otrzymanych odpowiedziach.

2. W przypadku gdy ERRS ustali, że jej zalecenie nie zostało wykonane, a adresaci nie wyjaśnili odpowiednio swojego braku działania, informuje o tym – z zastrzeżeniem zasad ścisłej poufności – adresatów, Radę a w stosownych przypadkach także właściwe Europejskie Urzędy Nadzoru.

3. Jeżeli ERRS podjęła decyzję zgodnie z ust. 2 w sprawie podania zalecenia do wiadomości publicznej zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 1, Parlament Europejski może zwrócić się do przewodniczącego ERRS o przedstawienie tej decyzji, a adresaci mogą zwrócić się o udział w wymianie poglądów.

Artykuł 18

Publiczne ostrzeżenia i zalecenia

1. Po poinformowaniu Rady z wystarczającym wyprzedzeniem, aby mogła zareagować, Rada Generalna podejmuje w odniesieniu do konkretnego przypadku decyzję, czy ostrzeżenie lub zalecenie ma zostać podane do wiadomości publicznej. Niezależnie od art. 10 ust. 3 kworum dwóch trzecich zawsze ma zastosowanie do decyzji podejmowanych przez Radę Generalną na mocy niniejszego ustępu.

2. Po podjęciu decyzji o podaniu do publicznej wiadomości ostrzeżenia lub zalecenia Rada Generalna informuje o tej decyzji z wyprzedzeniem adresata(-ów) ostrzeżenia lub zalecenia.

3. Adresaci ostrzeżeń lub zaleceń, które ERRS podało do publicznej wiadomości, mają również prawo do publicznego wyrażenia swoich opinii i uwag w odpowiedzi na ostrzeżenie lub zalecenie ERRS.

4. Jeżeli Rada Generalna zdecyduje o niepodawaniu ostrzeżenia lub zalecenia do wiadomości publicznej, adresaci oraz, w stosownych przypadkach, Rada i Europejskie Urzędy Nadzoru, podejmują wszelkie środki niezbędne do ochrony poufności tego ostrzeżenia lub zalecenia.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 19

Odpowiedzialność i obowiązki sprawozdawcze

1. Co najmniej raz w roku, ale w okresach rozpowszechnionego występowania trudności finansowych części, przewodniczący ERRS jest zapraszany na roczne wysłuchanie przed Parlamentem Europejskim w związku z opublikowaniem rocznego sprawozdania ERRS dla Parlamentu Europejskiego i Rady. Wysłuchania te odbywają się oddzielnie od dialogu dotyczącego spraw monetarnych między Parlamentem Europejskim a prezesem EBC.

2. Sprawozdania roczne, o których mowa w ust. 1, zawierają informacje, które zgodnie z art. 18 Rada Generalna postanawia podać do publicznej wiadomości. Sprawozdania te są ogólnie dostępne.

3. ERRS analizuje również konkretne kwestie na wezwanie Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji.

4. Parlament Europejski może wezwać przewodniczącego ERRS do udziału w wysłuchaniu przed właściwymi komisjami Parlamentu Europejskiego.

5. Przewodniczący ERRS prowadzi poufne ustne dyskusje co najmniej dwa razy w roku i częściej, jeżeli to będzie uzasadnione, za zamkniętymi drzwiami z przewodniczącym i wiceprzewodniczącymi Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu Europejskiego na temat bieżącej działalności ERRS. ERRS i Parlament Europejski zawierają porozumienie w sprawie szczegółowych warunków organizacji takich spotkań, tak aby zapewnić pełną poufność zgodnie z art. 8. ERRS przekazuje Radzie kopię tego porozumienia.

Artykuł 20

Przeгляд

Parlament Europejski i Rada dokonują do dnia 17 grudnia 2013 r. przeglądu niniejszego rozporządzenia na podstawie sprawozdania Komisji, a po otrzymaniu opinii EBC i Europejskich Urzędów

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 24 listopada 2010 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

Nadzoru rozstrzygają czy cele i organizacja ERRS powinny zostać zmienione.

Parlament Europejski i Rada dokonują w szczególności przeglądu warunków wyznaczenia lub wyboru przewodniczącego ERRS.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
O. CHASTEL
Przewodniczący
